

Tulkoon pimeys

9.12.2008 13.47 | Kaj Granlund | Yleinen

Maaseudulle jämähtäneenä olen tottunut moneen pieneen asiaan, joista kaupunkilaiset eivät edes osaa uneksia. Yksi tällainen on pimeys, ihan oikea sellainen. Pieni iltalenkki metsäteitä pitkin 9 aikaan illalla on suunnattoman hieno kokemus. Näet yötaivaan tähtineen, metsä kylpee heikossa kuun valossa tai pohjoisella taivaalla leiskuvat revontulet.

Joskus haluan istua puutarhakeinussani konjakkilasini kanssa ja laskea ohi kiitävien satelliittien määrää .. ihan totta, LEO (Low Earth Orbit) satelliitit näkyvät paljaalla silmällä.

Tein sunnuntaina pienen kierroksen sivilisaatioon ja takaisin. Olihan siitä jo 3 viikkoa edellisestä käynnistä, joten ei muuta kuin usvaa putkeen. Matka 58 -tietä sujui mutkitta, ja jouduin taas rikkomaan lupaukseni kesältä - en syö ABC:n sapsukoita. Keuruulla oli pakko, kun nälkä iski ja vaihtoehdot olivat vähissä.

Tullessani Tampereelle havahduin siihen, miten paljon valoa tuollainen kaupunki tuottaa. Jo 50 kilometrin päässä taivas hehkuu oranssin värisenä ja lähempänä keskustaa yö häviää valomereen. Paluumatkalla pohdin miksi taajamien teiden pitää olla valaistuja, kun täällä "landella" pärjätään pimeässä. Onhan minulla valot autossa, joten miksi kylvettä tiet päivänvalossa. Jos jokainen lamppu kuluttaa 100 W, niin tavallisella tiellä kuluu 20 - 30 kWh kilometrillä / yö.

Ja noita valohoitoa saavia tienpätkiä on paljon
